

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intéendő a lap azerlemlő részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt.

HIRDETÉSI DÍJ:

Ot-hatásos politika egyzetel halgatásért 5 kr. — Helyzetű minden hirdetésért külön 50 kr. — Nyitási 4 hatásos politika 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főiacz, Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény egy mint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

A magyar-orsz propaganda.

I.

(—z.—) Nem egy okos ember tartja, sőt irtak már róla könyvet is, eleget pedig, hogy oly jó, becsületes és hazafias abszolutizmus, mint például a Mátyás király is volt, többet ér minden alkotmány nál, mert a míg az alkotmány nál igen sok káros rövidlátás, és igen sok kicsinyes érdek közrejátszik, mi aztán sok jónak az elron-
toja, — addig egy nagy elme által becsületesen és hazafiasan vezetett abszolutizmust nem gátol a jó cselekedetben semmi, míg a roszt az emberi nagyság és becsület, önön magából zárja ki.

De hát persze, ritka madár egy Mátyás király, ki hatalmat nem tőr maga mellett s kinek vaskezeben épen oly esz-
köz volt az országgyűlés, mint a Bismarck kezében jelenleg. És valóban, az már meg van az emberi természetben, hogy a mint magánál nagyobb, hatalmasabb s nagyobb eszű embert lát, kinek nagyságát önkénytelenül el kell ismernie, — hát meglepül előtte. És a mint hogy nagy fejedelmek nem volt még soha, ki akaratát más akaratnak ne rendelte volna alá, úgy nagy államférfi sem volt még, ki a parlamentet ne saját belátása szerint vezette volna, a miért is ez a nálunk divatba hozott kifejezés: «mameluksereg» — mint egy santonálja: ama feltevésnek, hogy nagy államférfi áll a parlament élén s megjövendölhetem, hogy a mely pillanatban a «mameluksereg» — nemcsak Magyarországon, de bárhol megszűnik, az mindig azt fogja jelenteni, hogy a parlament élén kis ember áll. S ha bár a függetlenségi párt az, mely a «mameluk» ezimet nagyon is szereti alkalmazni, hát vajon nem «mamelukok» voltak-e a Kossuth hívei 1848—49-ben, midőn Kossuth még a függetlenséget is kimondatta velük, holott az, a többség véleményével ellenezte.

Felhozam pedig most e «mameluk» ezimet azért, mert két dolog jutott eszembe és pedig az első mindjárt az: hogy t. i. Bismarck megbánni és restelni látszik, a miért hogy ő az alkotmányos pártoskodásnak a választások alatt oly szabad tért

engedett, hogy őt nagyon megdögtözhették s ez által békeművelési nagy tervének útját szegték s így, a mint legújabb fellépései után itélhő lehet, az által akarja jóvá tenni ezen hibáját, hogy visszadolgozza az alkotmányos pártoskodást.

Tudvalevő dolog ugyanis, hogy Bismarck herceg a fejedelmi találkozásokat rendezése által a világkét igyekezett előkészíteni s a terv mondhatni, igen szépen utnak indult, míg egyszer csak jön a választás s oly erővel rázza meg Bismarck alatt a hatalmi polcot, hogy a meglepetett kancellár maga is kapaszkodni kénytelen, hogy mire ismét állni képes és széttekint: hát a béke reményei közt az elpárolgott hatalmasok által elhagyatottan és egyedül látja magát. Ekkor lázadt föl öntudata a parlament ellen, mely hát nem őt, hanem az európai egyetértést buktatta meg s ekkor határozta el önmagában: hogy a mennyire lehet, önkényileg fog uralkodni.

És Németország meg fogja siratni ezt az önkényuralmat, a mint Magyarország a Mátyás király uralmát megsiratta, mert Németországra nézve is évszázadok mulhatnak el, hogy ismét Bismarckja legyen!

Hiszen csak azt lehetne megérteni a nemzetekkel: hogy ime nézzétek, ez és ez az ember, ki most az ország ügyeinek élén áll, a ma ismert egyéniségek közt ez országban a legnagyobb, hát legyen ő az ország élén addig, a míg nála nagyobb ember nem akad: ti pedig viseljétek magatokat mellette úgy, mint mikor egy zenekarban az első sólót játszik s a többi csak figyelő pianóval kíséri. Mert a mely országban ezt az elvet fogadják el, annak az országának nem boldogulni nem lehetne, belevén bizonyítva: hogy a nagy elmék útját leggyakrabban a kis elmék teszik nehezzé.

Most pedig térjünk át a függetlenségi párt, mert a mit eddig mondtunk, az tulajdonképen csak bevezetés vala: térjünk át a függetlenségi párt, és valljuk be: mégis nagyon szerethető Isten ezt a nemzetet, mert hát nem engedte még eddig, «hogy annyi balszerencse közt s oly sok viszály után, — megfogya bár, de

törve nem, — élhessünk e hazán.» — Mert Istennek legyen háln, még csak meg se fogytunk, s így a szózat írójának álma: «Jönni fog, ha jönni kell, egy jobb kor,» — ez irányban legalább teljesebbnek indult. Hejh pedig azóta: meg is foghattunk volna, meg is törhettünk volna!...

Az új vámtarifa.

Debreczen, fer. 16.

Az osztrák-magyar monarchia területére behozandó új általános vámtarifa fára vonatkozó törvényjavaslatot tegnap nyújtotta be a magyar kormány a képviselőházban.

E rendkívüli fontosságú törvényjavaslat indoklói jelentéséből értesülünk, hogy a vámtarifa revíziójánál három szempont: az általános gazdasági, a kereskedelmi-politikai, és pénzügyi szempontok tartattak szem előtt.

Az 1878. évi vámtarifa még nagyrészt a szabadkereskedelem elvére van építve, és ez időben — kevés kivétellel — majdnem minden európai állam a szabadkereskedelem politikáját folytatta. Ezen idő óta a viszonyok annyira változtak, hogy a vám- és kereskedelmi politika terén most épen ellenkező irányt kell követnünk.

Első sorban érdekünkben fekszik, hogy nyertserményeink különösen Ausztriában biztos piactól nyerve. Ezen célzattal csak akkor érhetjük el, ha Ausztria iparviszonyai szilárdulnak.

Pénzügyi szempontból tekintve a vámtarifa revízióját, viszonyaink oda utalnak, hogy az állambevételeket lehetőleg szaporítsuk. Ezen célra a következő cikkeknek van javaslatba hozva vámfelmentés: kávé, déli gyümölcs, fűszerek, thea, bor, petroleum, selyem és az úgynevezett fényűzési cikkek stb.

Ezen vámfelmentések aként lesznek eszközölköz, hogy ezáltal az illető cikkek ne dragittassanak meg oly mértékben, mely azok forgalmát csökkenthetné.

A jelen törvényjavaslatban — tekintettel a más államok által irányunkban követett elzárkózási rendszerre — a terményvámonokat ismét behozni javasolja a kormány és hisz i, hogy ezáltal a külföldi versenyt egyensúlyozhatjuk. Ezen terményvámonok különösen az orosz és amerikai behozatal ellen vannak irányítva, míg a román terményvel szemben az 1875. június 25-én kötött szerződés értelmében fogunk eljárni.

tovább. — Én meglepetésemben egy szót sem bírtam szólni. Egyszerre az egész dolog világos lett előttem. Ezalatt a grófné megfogta Mande kezét s az enyimbe tette, a másik kezét magasan felemelte fejünk felett, azt hiszem, áldása jeléül. Más erélyesebb férfi nyilatkozott volna s esztelen és nem illő viselkedést bocsánatot kért volna. En nem tudtam ezt megtenni.

— Elster balgasága! Elster balgasága! — gondolta Carr. — Te soha sem bírtál legkisebb eréllyel, — mondá hangosan pár percnyi gondteljes szünet után. — S mit feleltél te? — Semmit. Ez a legrosszabb. Se mellette, se ellene nem szóltam. Valóban nem tehettem másként.

— Mikor történt ez? — Deczemben.

— S hogy voltatok azóta? Mily állást foglalt el velek szemben?

— Minden úgy ment, mint azelőtt, anyja szemeiben én Mande jegyese vagyok, talán ő szerinte is habár én sohasem mondtam neki semmit, a mi azt bizonyíthatná.

— Legfeljebb «udvaroltál» neki tovább s alkalmilag raboltál egy-egy csokot tőle, — vágott közbe Carr ironiával.

— Csak még egyszer. Mit tegyen az ember ily bájos leány varázsa alatt?

— Percival! Te rosszabb vagy, mint gondoltam. — Hol van miss Ashton?

— Jövő pénteken jön vissza, — nyöszörgött Percival. — Az öreg tegnap azt kérde tőlem, meghatároztuk-e Mandeval az esküvői napot. Valóban nem tudom, mit tegyek. Szeretnék vademerré változni s valami messze fekvő ismeretlen országba vitorlázni, hol még a törítők sem járnak, hol soha fel nem talál-
nának, sem rám nem ismernének; nem látok semmi menekülést.

— Nem lehetetlen, — mondá Carr jelentősséggel.

— Kedves gerleim! — kiálta felindulva. — Mily boldoggá tett ön engem, Hartledon! Már régen szemmel tartlak benneteket. Senkinek a világon nem adnám oly örömmel a kedves gyermeket, mint önnek. Legyen ő az ön s áldásom rajta.

— Carr, — folytató szegény Percival

A miniszterelnökség figyelmébe.

(T.) Mert nem vagyok tisztában a felől, vajon az itt elősorlandó teendők melyik miniszter refortájához is tartoznának tulajdonképen, tehát arra amit elmondandó leszek, a miniszterelnökség figyelmét bátorodom felhívni.

Tudva tudván ugyanis a kormány, de tudva tudván minden gondolkodó és tanult ember, hogy Magyarország bevételei ezen század második felében óriásilag emelkedtek, és még is vannak osztályok melyek szegényednek, hát akar ok ezen elszegényedésnek az adó vagy kormányzás akar nem, de arra, hogy ne csak egyes részletek után induljon, hanem összeggezve az egészről tájékozva legyen, arra a nemzetnek is szüksége van, de a kormánynak is. Mert hát mit ér az a mende monda, az a feltevés és állítás bármely részről mely tisztán és megegyezhetetlenül kimutatni nem tudja: hogy ime állítást ezen és ezen hiteles adatok támogatják.

Az ellenzék például folytonosan azzal igyekezik hatni, hogy a jelen kormányrendszer tönkre teszi a nemzetet; hogy az adó igen, de az adóképeség nem emelkedik, s hogy a kormány lefektetése nem gyümölcsözők, hasz-
talanok.

Már pedig hogy az ellenzék ezen vádjából egy szó sem igaz, azt nagyon tudjuk, s mégis megengedjük, elnézzük neki, hogy ily leverő és ily tév hitben ringassa a nemzetet, és mintha előbb több, de a nemzetnek nem lenne joga követelni kormányától: hogy őt a helyzet valódi állásáról tájékozza.

Mert hát igaz is! Legalább tizszer anynyi ellenzék tag ijesztget az elszegényedéssel, mint ahány szabadelvű párti azt ellensúlyozni képes lenne, hát miért ne azt hinné az ember amit hall és honnan tudhatná annak ellenkezőjét, amit nem hall. Pedig csak a kormánytól függ, s ez a nagy horderejű kérdés alig megemlítsre érdemes kiadása kerülne: Tájékozni a nemzetet, mi igaz hát a pártok állításából és mi nem?

Ki kell mutat: mennyi gabonát termelünk ez előtt 30 évvel és hogy árusítottuk el? Mennyit termelünk most, és hogy árusítjuk el? Gazdaságunk, iparunk és kereskedelmünk terén ki kell mutatni minden haladást, aztán

— Mennyit tud e történetből miss Ashton? — Semmit. Ma reggel egy levelet kaptam tőle, szívesebb és barátságosabbat, mint valaha.

— Hartledon lord! — kiálta Carr a legnagyobb meglepetéssel.

Hartledon lord, hogy aggodalmait elűzze, el kezdett halkán fútyolni.

— Lehetéges-e, egy időben, miss Ashtonnal levelezni és lady Mandeval szerelni nyilatkozatokat váltani?

Hartledon igenlőleg bólintott s úgy látszott, igen szívesen magát.

— S ez Angolhon pairja! Hogyan! Hiszen ez a legnagyobb ámitó.

— Elég: ez mind szükségtelen. Már ezt magam is mind elmondtam.

— Ha jól hallottam, a levelezés miss Ashtonnal megszűnt?

— De ismét megkezdett. Ashton ur eljött karácsonyra az isteni tiszteletet megtartani s ismét barátságot kötöttünk; tudod én nem tudok soká haragot tartani. Másnap írtam Annának, s azóta folytonosan levelezünk; de hidegben mint azelőtt. A körülmények mindég ellenem voltak. Miért nem maradtak Ventnorban, a karácsonyi ünnepek alatt, hozzájuk akartam menni az ünnepekre s nem történt volna semmi; de dr. Ashton nővérehez Yorkshirre kellett menni és még mindaddig ott vannak. Most már mindent tudsz Carr. Tudom hogy igen léhán viseltem magamat De mit tegyek most?

— Hartledon lord — volt a komoly válasza. — Én nem tudok e dologban önnek tanácsot adni. — Ily viselet teljességgel nem menthető.

— Ne szőlts engem, Hartledon lordnak, Carr ezt nem tűrhetem.

— Mit, akartál te mondani? — Ha itt estig mindegy dergáls és pa-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Elster balgasága.

Angol regény.

Írta: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M. né.

MÁSODIK KÖTET.

I. FEJEZET.

Percival zavara.

(Folytatás.)

— Mindjárt rá Hillary orvossal találkoz-
tam, ki arról értesített, hogy az egész család Ventnorba utazott. Én, félre téve azon veszélyt, hogy másodszor is kifutól az öreg grófné, be-
léptem a házba, de sem többet, sem cím-
ket nem tudhattam meg. Daczára ennek, mégis
írtam egy becses levelet s egyszerűen Vent-
norba küldtem, meg is kapták, mert Anna irt,
de igen hidegen; oka az volt, mert a pletyka
rólam és Manderól már az Anna füleibe is el-
jutott, ezt már Hillarytól is hallottam és Anna
kétségkívül sértve érezte magát. Én magam is
Carr — elhiheted — felfogadtam egyideig nem
írni. De azalatt megtörtént a szerencsét-
lenség.

Hartledon erre karját a vasreczére tá-
masztá s fejét kezébe nyugtatva, szemeivel
komoran nézett maga elé.

— Mialatt arra vártál, hogy boszuságod
miss Ashton ellen lecsillapodjék, azalatt lady
Mandenak udvaroltál? — jegyzé meg Carr. —
A dolog ily állásánál majdnem azt mondanám,
hogy szerelmedet miss Annáról Manderára vit-
ted át.

— Az bizonynyal nem úgy van! habár

Anna után ő a legbájosabb teremtes, kit va-
laha ismertem, de ez aztán minden. Most pe-
dig igen nehéz feladányt kell megoldani.

— Azt hiszem, — vizionzá Carr, sötét
szemeivel pislogva. — A két szénaboglya közt
levő számár, semmi ehez képest.

— Hozzám képest az nem is volt szá-
már, — mondá Percival komoran.

— Szép. Ha valaki úgy cselekszik, mint
egy számár.

— Ne papolj most nekem, — szakítá őt
felbe a gróf. — Arra most nincs idő. Adj in-
kább tanácsot, miként meneküljek helyzetem-
ből. A nap előre halad s én Maudenak meg-
ígertem, hogy kilovagolok vele.

— Lovagold meg inkább magad. Az
egyetlen tanács, a mit adhatok az, vonulj vissza
s hadd abba az udvarlást. Ha még nem vagy
teljesen belebolondulva.

— Várj egy percig Carr, még nem va-
gyok oly messze. — szakítá Carr felbe a
gróf, ki azonban még most sem mondta el a
főbajt. — Egy szerencsétlen napon, midőn az
eső szakadt és nem mehettem ki, felszólított
Mandeet egy tekejátzmára. Mande vesztett.

Erre én követeltem illetőséget s átkarolván
őt, megcsókoltam. Ne vágj oly képeket Carr,
mert mindjárt abba hagyom; egy leányt meg-
csókolni, utóvégre sem olyan nagy bűn és ők
is szeretik, mert vonakodnak tőle. Azonban,
midőn felpillanték, kit láttak szemeim: az öreg
grófné. O bizonynyal az ajtónál leskelődött.

— Nem lehetetlen, — mondá Carr jelen-
tősséggel.

— Kedves gerleim! — kiálta felindulva.
— Mily boldoggá tett ön engem, Hartledon!
Már régen szemmel tartlak benneteket. Senki-
nek a világon nem adnám oly örömmel a ked-
ves gyermeket, mint önnek. Legyen ő az ön
s áldásom rajta.

— Carr, — folytató szegény Percival

a jövedelmi többlet előnyeit arányosítani az adóemelkedés hátrányaival.

Magyarországban sok vidék gyarapodott, sok vidék szegényedett. Az ellenzék folytonosan emlegeti az elszegényedett vidékeket és mindig az adót hozza föl a szegényedés okaként, míg ellenben gondosan hallgat a gyarapodó vidékekről, pedig hát azok is csakugy fizetik az adót.

Ki kell tehát mutatni a gyarapodás és elszegényedés okait, az elemi csapások által okozott hanyatlást, és minden oly befolyást mely a gyarapodást vagy elszegényedést illetően tényező vala.

Az ország különböző vidékein a gazdálkodást illetően óriási a különbség. Az ország egy némely vidékén habár messze esik a fővárostól nem lehet megfizetni a földbirtok árát holott a talaj vegyülete kedvezőtlenebb mint bizonyos vidékeken, hol a földbirtoknak ugy szólni árja sincs.

Az ország némely vidéke kedvezőtlenebb talaj viszonyok mellett hasonlíthatatlanul többet produkál, mint más vidékek a legkedvezőbb talajviszonyok mellett. Mert vannak vidékek hol az egykor televényűs gazdag humusz tartalmú fekete föld a terméketlenségig ki van csigázva, míg másutt a kavicsos vörös agyag is bulyán terem.

Vannak szomszédos községek melyek közül az pusztul el mely gazdagabb határral bír és a másik, a szegényebb határu, megveszi a gazdag határt. Szóval anyai Magyarországon az ellentét amennyi talán egy országban sem de míg az ellenzék népnök azon erényével dicsekszik melyet nem kellene folytonosan a pusztulást emlegetvén, népnök azon erényéről mely őt napról-napra emeli és gyarapítja, mélyen hallgat, s így a nemzet csakis a pusztulás oldaláról van informálva.

Ezen informálás pedig nem csak azért káros mert nem igaz s mert a kormányt méltánytalanul okoz kellemetlenséget, hanem azért is: mert a szegénységet terjeszti. A szorgalmasabb és hanyagabb vidékeket a szorgalmas és gyarapodó vidékek példájával nem sarkalja, s a rossz gazdát nem szegényíti meg azzal miszerint kimondja rá, hogy rossz gazda, hanem rá fogja, hogy jobb nem is lehet, mert hát a kormány nem enged!

Szóval föl kell tártani a nemzet előtt országunk különböző arányú állapotát, mely aztán mindennel biztosabban, érthetőbben és kifogástalanabban meg fogja magyarázni: hogy ahol szegényedés van, ott mi az oka az elszegényedésnek, ahol pedig gyarapodás van, mi oka a gyarapodásnak? És miután ezen kimutatás a nemzet felvilágosítását illetően nemcsak a kormányzásra és nemcsak a nemzet fel fogására lenne ki se magyarázható üdvös hatással, más oldalról meg a szélsőbal ijesztgetése és amitásaival szemben, a szelbal terjedésének megakadályozására mindennel celszerűbb, tisztább és tisztességesebb fegyver lenne, s mai napság nincs oly tenni való, mely ennél jobban megérdemelne az áldozatot.

Biztosokat kell tehát kiküldeni, kik a megyei alispán s a helyi hatóságok hozzájárulásával, s jártatlan bizottságok hivatalos meg

erősítésével mind ezen adatokat össze szedjék, aztán össze állítsák s egy közösen szerkesztett munkáját közre bocsássák. Ezen munka minden képviselőnek kézbesítendő, minden tagnak és megyei hatóságnak megküldendő, minden hatóság által megrendelendő, s könyvtárai uton is terjesztendő.

Ebből aztán megtanulhatná az ország, hogy mennyire van igaza az ellenzéknek és mennyire nem, s hogy miért és mennyire okolható a kormány, s miért és mennyire nem?

Szent meggyőződése, hogy egy ily munka megjelenése az országra nézve feletté kívánatos, — de az is: hogy ezt másként nem lehet keresztül vinni mint egyedül ezen célra kiküldött biztosok által.

Zsidó menekültek Angliában.

Számos zsidó menekült meg Oroszországból az üldözések elől. Liverpoolba egyszerre 250 zsidó ember költözött ki, hogy ottan kevesse megpihenve Amerika felé vegyék útjukat. Leginkább mesterelemek és földművesek A kivándorlók 95 gyermekét, közte számos még csak szopós, visznek magukkal. Az „Illinois” nevű hajóra szálltak, a hol az egyesült államokban alakult angol-zsidó társaság megbízottja már várta őket. A kivándorlók azonban igen szegények. Liverpoolban a rögtönös szükségén a városi hatóság segített, mert kenyéret és théát kávéat adott nekik.

A sajtó emberei Angliában azonnal felkeresték őket, és az üldözésre nézve számos igen érdekes és még eddig napfényre nem derült eseményt tudtak meg. Az eseményeket azonban a hírlapírók azért nem akarják most még közbe tenni, mert félő, hogy a menekültek Oroszországban maradt tagjai újabb üldözések lennének kitéve.

A menekültek között van 22-ő aki az orosz hadseregben mint katona szolgált, van közöttük 3 aki a pleynai csatában részt vett. A legtöbbben közülük szentannja volt azoknak a gyilkosságoknak, rablásoknak, a melyről az egész európai sajtó zsidó-üldözés címén minden alkalommal megemlékezett. Mikor a kerdőszóködk kétkedve csóváltak fejüket, 42 öreg ember felállott és kezét esküre emelve, ünnepélyes esküvel erősítették meg állításait.

Egy kiewi zsidó beszélt, hogy a zsidó-üldözések alkalmával a csöcsélek éjnek idején egy csapat meztelen nőt és gyermeket korbáccsal kergettek végig az utcán; a katonaság a fegyverrel kezében, nyugodtan nézte az embertelen jelenetet.

Egy újságíró megkérdezte őket: Tisztelek-e még a cárt? — Egyhangul azt válaszolták: Igen! Egy öreg, ősz zsidó kiállott és elbeszélte, hogy 20 évig szolgált, mint orosz katona, számos csatában résztvett a tatárok és a chinaiak ellen; három rendjelt kapott a csatákban és most kénytelen az üldözések elől menekülni, mert abban az országban, a melyért ő kész volt vért ontani, úgy bántak vele, mint egy kutyával.

A menekültek beszéltek, hogy odahaza a zsinagógákban minden nap imádkoznak a császár eleért, mert tudják, hogy a császár ártatlan.

A nők igen le vannak verve, a legtöbb igen szenvedő és majdnem mindenik karján egy szopós gyermek vándorol az új hazába.

Irodalom s művészet.

☞ **A Bihar megyei Lapok.** melyet Hegyesi Márton szerkesztett, beleolvadt a Bihar című, szintén nagyváradi újságba.

polsz is, változtat ez valamit a dolgon? Nekem csak egy igaz barátom van a földön, s az te vagy. — Neked tehát segíteni kell rajtam.

— En barátod voltam és nem volt nálam igazabb; de mindég becsületes embernek hittelek teged.

A gróf levele fejről kalapját, mintha még az is nehezítette volna, legalább Carr agyába e gondolattal villant át.

— Tudtom és akaratom nélkül jöttem bele Carr, open ugy mint hajdan zavaraimba. Sohasem akartam rosszat tenni, s az ég tudja mennyire borzadok minden becsületségtől.

— Lekihámozott igen, de nem te, — viszonzá Carr szigorúan.

— Valóban pirulnék mindég azon okot felhozni „akaratlanul jöttem bele.” Még mint iskolás gyermek is ezt mondat. Ne beszélj többet Elster baltaságáról, ez túl megy rajta. Egyik leánnyal eljegyezve folytonos levelezésbe állsz, malatt a másiknak naponta és óránként udvarolsz! Szabad-e tudnom, a kettő közül melyikre ügyelsz jobban?

— Anuára — ugy hiszem.

— Ugy hiszed?

— Elvadász, ha még tovább így beszélsz. Bizonyosan Anna, Mande csak cselszövény által furta be magát szívembe, habár nem kis mértékben. O rendkívül bájos, vonzó és mindenképp felett szeretőre méltó.

— Szabad-e kérdeznem, melyiket akard a kettő közül elvenni? — kérde tovább Carr a nélkül, hogy gunyoros módon valamit változtatna.

— Miután törvényeink a több nejeséget tiltják — tehát lehetetlen nekem — ugy hiszem — mindkettőt elvenni.

A gróf szelid szemeivel kerőleg nézett rá. Carr szívén is erőt vett a részvét, s azt kérde maga ól, helyese-e oly segélytelen em-

berrel, — kit tulajdonképpen igen szeret, — így bánni.

— Ha bosszus vagyok is Percival, az csak te érted van. Valóban nem tudom hogyan és miként segítsek rajtad. Te miss Ashtont akarnád lady Hartledonná tenni?

— Bizony! — mondá a gróf előbbi helyére ülve. A baj csak abból áll, miként lehetne lady Mandetől megszabadulni.

— És bizonyu anyjától. — Mandanak megkell az igazságot mondani.

— Lehetetlen Carr. Előbb megtehettem volna, de most már messze haladt a dolog. Az öreg megölte.

— Hat tegye. En Mandedal négy szemközt beszélnek és nemes szívűségére hivatkozva, megszabadítanám magam. Mond neki, hogy mint rokon tetted azt vele és már evek óta el vagy miss Ashtonnal jegyzve.

— Azt tudja: mindketten tudják azt már régen. Bátyam kevéssel halála előtt megmondá nekik.

— Ők tudták azt? — ismétlé Carr, ki nem hitte, hogy jól hallott.

— Igen. Eljegyeztem Annával nem titok. Az egész világ tudja.

— Azon esethen, — bár ha nem is akarlak menteni, hibád megbocsáthatóbb. — Ugy-e bár ők szegények, a grófnét és Mandetod értem?

— Mint Hiob. Alig tudnak megélni a mint hiszem.

— Ugy csak a hartledoni jószágokra vadásznak. Most minden világos előtttem. Te egy grófi vadásznak estél áldozatul.

— Nincs igazad Carr. Az öregről ugyan nem állók jót, de a mi Mandetod illeti, ő a legőnzetlenebb...

— Bizony! A férjhez menni akaró lányok mind olyanok. Tedd a mit tetszik.

☉ **Kossuth Lajos iratai** harmadik kötetének utolsó ívét is megküldte már Helfy Ignác képviselő urnak. A harmadik kötet, — mint értesülünk — az 1861-iki eseményekkel végződik. Lehetséges, hogy még az 1861-ik évtől 1867-ig történt eseményeket is fogja nagy hazánkba rövid vázlatban a harmadik füzetbe adni, azonban erre még végleg nem határozta el magát.

☉ **Jelenetek az életből** című allatt E. Mikes Rózától csinos kiállítású beszély kötet jelent meg Debreczenben Kutasy Imre nyomdájában. A kötet Gr. Porcia Lajosné született Bannoille Eleonora ő méltóságának van ajánlva. — E. Mikes Róza urhölgy lapunknak is nagyra becsült munkatársa, s megjelent könyvét ajánljuk olvasóink figyelmében. Ára egy frt.

☉ **A Magyar Regény-Csarnok** 6 füzeté is megjelent Aigner Lajos kiadásában a szokott csinos kiállításban érdekes gazdag tartalommal (A 2¹/₂ — 3 ívnyi csinos füzet ára csak 12 kr.) A hatodik füzet tartalma a következő: Kód, eredeti regény Gózdú Elektől. Fel fegyverrel! svéd-román, ford. Beksis Gusztáv. Doctor Castillo, eredeti regény Golenich Ferencztől. A bágyi csoda, elbeszélés Mikszáth Kálmántól. Mozák, érdemes és mulattató apróságok. Humorisztikus képek.

S z i n h á z.

Tegnap „Üdvöske” operette került színre szép számú közönség előtt.

Ez operettnek legszebb zenéje van a legújabbban színrekerülték között, s maradván megfogja magát tartani a repertoíron. A közönség minden dalt örömmel hallgat s egyik másikat meg is újrátjátja.

A tegnapi előadás csak annyiban volt eltűtő a többitől, hogy a herceg szerepét a Kollároson vendégzereplő Latabár helyett Fenyéry Mór színtársulatunk tehetséges fiatal színésze játszta. Azt hiszük hogy ugyan csak elég dicsőretet mondunk szerepléséről ha azt állítjuk, hogy minden tekintetben kielégített.

Krecsányi Saroltát és Csartart tegnap este is mint e darabban mindig, — lép-ten nyomon tapssal kísérte a közönség.

Napi hírek.

— **Zagyva Imre** lelkesz ur temetése tegnap nagy részvét mellett ment végbe. A temetésre óriási nagy közönség jelent meg. A gyászbeszédet Davidházi János pocsaji lelkesz és esperest mondta. A szép megható beszéd sok hallgatónak csalt ki könnyet szeméből. — Lengén áldás az elhunytak sirja felett.

— **Ismét egy szép adomány** az esztergomi újból alakult ref. egyház segélyezésére. Midőn már azon ponton valék, hogy a további gyűjtést bezárom és a begyűlt összegeket rendeltetési helyére elküldöm: akkor érkezett ismét egy szép adomány. Királyi tanácsos Simonffy Samuel ur ő nagysága, ki mindön közczelokra kell adakozni, áldozatkészséggel mindig kiszokta magát tüntetni. 5 azaz öt ó. é. frtot küldött hozzám a fent említett szent cézra. Fogadjá a tisztelt királyi tanácsos ur legmelegebb köszönetem kifejezését e nemeskedő adományáért, a segélyzett egyház nevében. Eddig 26 ó. é. frt gyűlt, melyet már rövid idő múlva elfogok rendeltetése helyére küldeni. Debreczen, 1882. febr. 16. — Tóth Ferencz, akad. igazgató tanár.

— **A ki olcsó könyveket** akar venni annak kitűnő alkalom kínálkozik most, mert a mint lapunk mai nyíltéri rovatában is olvasható Löffkovich J. az ált. bazar tulajdonosa kölcsön könyvtárát egyes regényeként elárverezteti.

— Carr beszéde első szakaszát nevétséges hangsúlylál mondá. Mire a gróf mérgesen felugrott, — s mindketten a ház felé indultak.

Carr a gróf kellemetlen helyzetét teljesen átlátta. Gyöngéd érzete és jósa nem engedte nem ezt mondani, s ehhez még régi gondatlansága is hozzájárult, mely őt soha el nem hagyá. Bizalmas majdnem a gyermekségig mások iránt, s becsületétértezt a legmagasabb fokig, e tulajdonok által könnyen vezethető lévén, a ravasz grófné kezében ugy hajlott, mint a gyenge nádszál. A grófné elhatározta, hogy leányát elvetíti vele, s oly bizonyos volt célja elérésében, mintha a jövőt maga intézhetné, vagy valami varázstűkörben látna volna terve megvalósulását. Egyébiránt lady Hartledonnál nem talált heves ellentállásra. Későbbi keserű óráiban, számtalanszor gondolta azt a gróf, hogy a körülmények mindég ellene voltak, s nemely részben, a mint látni fogjuk, igaza is volt.

Hartledon most az által akart ellenszegülni, hogy legjobb barátja vezetésére bizza az egész dolgot.

Alkalmat keresek magamnak, hogy Mandedal beszélhessek, tanácsod szerint Carr, — kezdé ismét a beszédet a gróf. — Szívesen nem tenném, de nem maradt egyéb hátra.

— Találj alkalmat, — viszonzá Carr különös, nyomatékkal. — Ne halaszd egy nappal sem tovább, holnap levelet várok tőled, melyben értesítesz, hogy megtegyed.

— Csak nem megy el ma, — rimázkodott a gróf, mert érezte, hogy Carr elutazása után ismét elfogja őt hagyni ereje.

— El kell menni. Már tegnap este megmondtam, ha még emlékszel rá, hogy csak huszonnyeg óráig maradhatok. Ha akarod még itt lettem alatt elvegezheted, mentől tovább

Az árverés hétfőn kezdődik, s tart addig míg a könyvek akarmilyen áron el nem kelnek.

— **Halálozás.** Debreczeni László köz- és váltó ügyvéd, s a debreczeni ref. egyház ügyvédje, tegnap délelőtt jobblétre szenderült. Már csaknem egy év óta szülődtől nehéz betegségben, melyre gyógyírt a bécsi orvosok sem tudtak gyujtani. Béke lengjen porai felett!

— **Nagy Jakab** tilinkó művész ismételve ajánljuk a közönség figyelmébe. Már eddig is több tanítvány jelentkezett, s bizonynyal még sokan lesznek kik a derék művészettel kikepeztetni fogják magokat.

— **A debreczeni iparos ifjuság** önképző és betegsegélyző egyetemenek tagjai a neh. Debreczeni László köz- és váltóügyvéd holnap délután két órákor végbemenendő temetésén testületileg fognak megjelenni, minel-fogva felhívni az egyet összes tagjai, hogy holnap délután egy órátajban az egyet helyiségeben megjelenni sziveskedjenek. Debreczen, 1882. febr. 16. Az elnökség.

— **Részvétirat.** Azon kípótolhatatlan vesztességokozta fájdalminkat, mely felelhetetlen emlékü ferjem, még jótova elodázhatónak hitt, elhalása folytán a hű szeretettel tlt szívünkbe, erős és csak evek hoszu sora által kiirt-ható gyökeret vert, — a megmentése körül tett odaadó, önzetlen fáradozásunk tudatán kívül, csak amaz osztatlan részvétény hitheti, melyet a nemes város minden rendű s rangu nagyközönsége, s a távolból is beíradt pályatársak, a végtisztesség tételén megjelenés által, — a debreczeni ref. egyháznak oly hosszú éveken keresztül hű szolgálja iránt tanúsítani kegyeskedtek. Fogadják ezért egyenként és összesen egy keserűséggel tlt gyászoló család halás köszönetét. Debreczen, 1882. Február hó 16: Özv Zagyva Imréné gyermekeim nevében is.

— **Esküvő.** Wohl Israel nagy királyi ifju kereskedő f. hó 22-kén vezeti oltárhoz Reich Ferencz helybeli izr. polgártársunk kedves leányát Johanna a kisasszonyt.

— **A kik pénzért akasztatják fel magukat.** A „Neue Freie Presse”-nek írják Felső-Magyarországból: Nehány nap óta egy felső-magyarországi városban és környékén az a kálóság hir van elterjedve, hogy egy gróf, a legnépszerűbb mánások egyike, váltohamisítás miatt, mások szerint pedig gyilkosság miatt kötélt általi halálra ítéltetett. A hir azonban többet is tud. A grófnak megengedték, hogy mást akasztanak fel maga helyett. Erre az elítelt mánás 15,000 forintot ígért annak, a ki felakasztatja magát. Alig jutott ez nyilvánosságra, a járásbírósnál tömegesen jelentkeztek öregek, fiatalok, a kik hajlandók lennének magukat a kitűzött díjért felakasztatni. Ugyan-erről egy pozsonyi lap is tett említést. Közöl-jük e hírt kuriozumként, hadd lássák olvasóink mennyire meg a németek hiszékenysége, mely-hez jó adag rosakarat járul.

— **Gyűjtogatás.** Monostorról írják. Monostor községének lakosait az a rémhír riasztotta fel, hogy Kovács Gyulának, a község egyik birtokosának egy asztal szalmája lánghan áll. A tűzet egy helyre szorították, úgy hogy ekkor nagyobb baj nem esett. Már akkor kezdtek rebesgetni, hogy a tűz gyűjtogatásából származik. Febrár 3-án este fel 9 órákor ismét Kovács házánál támadt tűz. Ekkor már erősbődött a gyanu. A káros birtokos fegyveres örkkel őrizteté házat s most már a szomszédja Elek Lőrinc házat gyújtották fel. A lakosok a gyakori tüzesetek miatt annyira megrémültek, hogy késő estig majd minden házán ebren vannak. Senki nem tudja: vajon ne a feje fölött gyújtják-e meg a hajlékot. A község előljárássága e napokban a megyei törvényhatóságnak tett jelentést a rémületes helyzetről.

— **Amerikai hidegvérűség** A newyorki régi német színházban a közönség előadás alatt egyszerre égési szakot érzett. Midőn a szag mind erősebbé vált, a rendező kijeientette,

izeljük a keserű gyógyszer annál nehezebben nyeljük le. Most akarsz lady Mandedal kilovagolni, az a legjobb alkalom.

— Elvegezni! — E szó mint a s/abadul-lás hangzott Percival füleiben, de ezért nem végezte el a lovaglás alatt. Számtalan bocsánat kéres lebegett ajkán de egyszer sem mondta ki — míg végre megerősítte magát — leg-alább így mondá később — s épen szólni akart midőn Hillary, ki szinte lovon volt, hozzájók csatlakozott s egy ideig kísérte őket. Aztán Mande vágtatni kezdett, — és végre haza értek.

— Nos? — kérde Carr.

— Még nem, — felelt a gróf; — nem volt rá alkalom.

— De hiszen azt mondtam, hogy találj alkalmat.

— Találók is, még ma este, vagy holnap reggel beszéllek vele, Mande az egész uton vágtatott, s aztán Hillary is hozzánk csatlakozott. Ne nézz úgy mintha felneél lord; minden-ese tre beszéllek vele.

— Megteszi-e? — gondola magában Carr midőn este azon ígértelet hogy jövő szomban visszajön, és egy pár órát itt tölt, elutazott. — A fogadás egyforma mint hiszem. Szegény Percival!

— Szegény Percival! valóban oly gondatlan vonzó és csinos, mint gyöngéd és visszatartó!

Percival nem vette be a keserű gyógyszer, habár az folytonosan ajkai előtt lebegett, és nem beszélt Mandedol, midőn az Afhton család pénteken este haza érkezett.

Még azon este azt az újságot hallá a gróf hogy a lelkesnek egészsége annyira megromlott, miszerint rögtön deli Franciaországba utaznak.

hogy a szomszédház mond, nem vesztélyez ha a közönség ugy k adást. A rendező szanítás követte és az meg. Tíz perccel később színpadra lépett, és a egy csövet akarnak a tüzet hátulról is oltah felált, a csövet elho elodás tovább foly ták: A színházból

— **Egő hegy.** T Rivától harmadfél órá bió ég. A sűrű erdő sziklákat borító mol méshetetlen táplá mely már napok óta rú látvány a langkor mindinkább terjed a felő, hogy a tűz kis szerencsétlenségeket bio attól gyuladt ki resglők szel irányá polemtát akartak süti

— **Strauss keze.** Amerikai lapok szeren tal emberek és leány mormon egyház akarták megengedni alatt Strauss kering fiatalok azért is tán der schönén blauen mormon egyházatya ket övni, lüntést ezek a leányokkal tottak s esküvel fo hogy csak azért i mert a proféta, Joh toztaiban nem emi Brigham Young sem az egyházatya tila

— **Debreczeni sáról,** a következő hozzáuk: Fajdalom datjuk DEBRECZEN nek, a debreczeni ügyvédnek folyó d. e. 11 órákor helyes 52. ében t dogult földi részei órákor fognak a megtartandó rövid kertben örök nyugt tisztességtelre az kartársait és jó meghívjuk. Debrecz elhunytak testvére neje: Kun Eszterb Julecs és Erzsébet Szathmáry Antal, rel. Debreczeni Gá nevében is.

— **A debreczeni tartott táncvigalom** a következő adomá-nyok és felajánlások Reiner Henrik 6 frt, Kálmán 2 frt, Csak-za 1 frt, Menyha-1 frt, 1 frt, 60 fr, Sándor 2 frt, Hékés 1 frt, Tóth Sándor 1 frt, Szász Lajosné 2 frt, Kőcsér Elek 3 frt, 2 frt, Gerely Fülöp, Dr. Csorba Lajosné 2 frt, Gyuláné 2 frt, F. Sche-1 frt, Sáráry Gyuláné 1 frt, Sáráry Imréné 4 frt, Szepessy Análné 3 Janosné 2 frt, Dr. róláné 2 frt, N. Tóth Mórné 2 frt, 2 frt, Lengyel Imrén 2 frt, Szikszay Józsefné Miklóssy Mózsné 2 Luiza 2 frt, Dr. Zel-Ferenczné 2 frt, bár-Ötökárné 2 frt, Már-

Egy Nem a szép bája mellett egy semmi leígonat ne készneje.

Meleg ruha ját s a fejtőé sző arczot árnyékol máltságában ült val foglalkozott; melegség ömlött s

Megérkezéső látogató meg öke dot és mindent e ben történt vagy egyenesen tekintet senkire, mert így bódulát s egy szí mat hagyott vissz

— Anna ad rés meg végre A modozásaiból felölve.

Anna a mel tes kis írószköz talra.

— Nem irh — Nem gy Anna ismét

Nem gondolta ho Anyja gyorsan pá

— Kedves ö lesleges öt percz szeretnék önnel. Ashton Katalin

Összehajta gróf Hartledonnak maga elől az író kal nyujta át lea

hogy a szomszédház ég. A tűz azonban, ugy-
mond, nem veszelézteti a színházat és azért,
ha a közönség úgy kívánja, folytatják az elő-
adást. A rendező szavait zajos tetszés nyilvá-
nítás követte és az előadást nem szakították
meg. Tíz perccel később a rendező újra a
színpadra lépett, és azt mondta, hogy a tűzoltók
egy csövet akarnak a nézőtérben átfektetni, hogy a
tűzet hátulról is oltassák: a közönség egyre ze-
felállt, a csövet elhelyezték a pad alá és az
előadás tovább folyt. A tűzet később eloltot-
ták: A színházból csak nyolczan távoztak.

— **Egő hegy.** Torboleból írják, hogy a
Rivától harmadfél órányira levő Monte Tem-
bio ég. A sűrű erdősség, topolya és tölgyfák, a
sziklák borító mohok, cserjék szinte fele-
mészthetetlen táplálékot adnak a tűznek,
mely már napok óta dúl. Félelmesen gyönyör-
ű látvány a lángkoronás hegy, melyről a vész-
mindinkább terjed a szomszéd völgyek felé és
felő, hogy a tűz kiszámíthatatlan károkat és
szerecsétségeket fog okozni. A Mente Tem-
bio attól gyúlt ki, hogy vigyázatlan galyke-
resgelők szél irányában raktak tüzet, melyben
poleutát akartak sütni.

— **Strauss keringője a mormonoknál.**
Amerikai lapok szerint a mormonoknál a fi-
atal emberek és leányok ribilliót támasztotak a
mormon egyház vénei ellen. A vének nem
akarták megengedni, hogy a fiatalok a farsang
alatt Strauss keringőit mellett táncoljanak; a
fiatalok azért is táncoltak, még pedig az „An-
der schönen blauen Donau” c. zene mellett. A
mormon egyházatya meg akarván tekintély-
ket övni, üntetést szabta a fiatalokra. Erre
ezek a leányokkal együtt titkos gyűlést tar-
tottak s esküvel fogadtatták meg egymással,
hogy csak azért is táncolnak keringőt; —
mert a proféta, John Smith, az ő vallási pon-
tozataiban nem emlékezik meg a keringőről.
Brigham Young sem tiltotta meg, azért tehát
az egyházatya tilalma nem egyéb önkényről.

— **Debreczeni László ügyvéd elhalálozá-
sáról.** A következő gyászjelentés küldött be
hozzánk: Fajdalomtól megtört kebellet tud-
tuk DEBRECZENI LÁSZLÓ hitves ügyvéd-
nek, a debreczeni ref. egyház tanácsosa és
ügyvédének folyó évi február hó 15. napján
d. e. 11 órakor hosszas szenvedést után éle-
tének 52. évében történt kimúltát. A meghol-
dolt földi részei f. hó 17. napján d. u. 2
órákor fognak a nagyuj-utczai 1605. sz. a.
megtartandó rövid idő után a pétérfai sir-
kertben örök nyugalomra térni. Mely vég-
tisztességgelre az elhunyt rokonait, barátait,
kartársait és jó ismerőseit bánatos szívvel
meghívjuk. Debreczen, 1882. február 16. Az
elhunytak testvérei: Debreczeni Mihály és
neje: Kun Eszter, — gyermekei: József,
Jules és Erzsébet. Debreczeni Imre nejevel.
Szathmáry Antal, nejevel: Debreczeni Eszter-
rel. Debreczeni Gábor és neje: Komjáti Klára
nevében is.

— **A debreczeni nőegylet által folyó hó 3-án meg-
tartott táncgyűléssel összekötött közgyűlésről.**
A következő adományok voltak be: Pénzüli adomá-
nyok és felajánlások. Össz. Kovács Danielné 1 ft,
Reiner Henriké 1 ft, Paksy Imréné 2 ft, D. ny
Kálmáné 2 ft, Csáky Gerzelyné 2 ft, Dobray J.
Józsefné 1 ft, Menyhart Jánosné 1 ft, 50 kr. Márk
Pálné 1 ft, 50 kr. Sinay Károlyné 2 ft, özv. Karp
Sándorné 2 ft, Békésy Lászlóné 2 ft, Tóth János
1 ft, Tóth Sándorné 5 ft, Révész Barnabé 6 ft,
Székely Lajosné 2 ft, Tóth Fecé 1 ft, 50 kr.
Kovács Elekne 3 ft, Zal. y Máriane 3 ft, Nagy Elekne
2 ft, Geréb Fülöpne 5 ft, Tamassy Károlyné 1 ft,
Dr. Csorba Lajosné 5 ft, Áron Menné 2 ft, Nádny
Gyuláné 2 ft, F. scherné 1 ft, Bernáth Kálmáné 1 ft,
Sárvári Gyuláné 1 ft, Sinay G. orné 2 ft, Si-
monffy Imréné 4 ft, Dr. Ujassay Józsefné 2 ft,
Szepessy Análné 3 ft, Gorbicz Klára 3 ft, Süli-
Jánosné 2 ft, Dr. Szabó Józsefné 2 ft, Varga Ka-
rolyné 2 ft, N. N. 2 ft, gr. Csá y Kálmáné 5 ft,
Tóth Mórné 2 ft, Plügel Emma 3 ft, Gólti Nándorné
2 ft, Lengyel Imréné 2 ft, Medve Öndi Ilona 5 ft,
Székely Józsefné 2 ft, Nemes Gáborné 2 ft,
Miklóssy Mózsefné 2 ft, báró Feketéne 5 ft, Husz
Luiza 2 ft, Dr. Zelizyné 1 ft, N. N. 2 ft, Filát
Ferenccné 2 ft, báró Málné Vilma 3 ft, Békény
Ottokárné 2 ft, Márk Endréné 2 ft, Nánassy László

II. FEJEZET.

Egymás közt.

Nem a szép lak szobába, hanem halász-
bája mellett egy kis csinos benyilóba, hol
semmi légvonat nem érhetne nyugodt a lel-
készeje.

Meleg ruha burkolta be el száradt alak-
ját s a fejtője egy magát nem teljesen átlá-
szó arcot árnyékolta be, Anna teljes szeretetre
méltsággal ült mellette s valami női munká-
val foglalkozott; de ujjai remegtek s forró
melegség ömlött szét arcán és ajkain.

Megérkezésük után reggel Graves asszony
látogatta meg őket. Graves asszony mindent tu-
dott és mindent elmondott a mi a környék-
ben történt vagy nem is történt, ő mindent
egyenest tekintet nélkül elbeszélte nem ügyelve
senkire, mert így szokott. Midőn elment nagy
bódulást s egy szívből véghetetlen nagy fájdal-
mat hagyott vissza.

— Anna add ide iró eszközömet, — tö-
rés meg végre Ashton asszony a csendet, ál-
modozásaiból fel ébredve s a pamlogat fel-
dőlve.

Anna a mellék asztalról elhozta az izle-
tes kis írószékét, s anyja elé tette az asz-
talra.

— Nem irhatom meg helyetted anyám?
— Nem gyermekem.

Anna ismét munkájára hajtá lázas arcát.
Nem gondolta hogy az írás őt reá vonakozik.
Anyja gyorsan pár sort írt a papírra.

— Kedves Percival! — Van-e önnel fele-
lesleges öt perccel, hogy meglátogasson Beszéni
szeretnék önnel. Hétfőn elutazunk mindig az öné
Ashton Katalin

Összehajtá a levelet borítékba tette, s
gróf Hartledonnak czimezte. Azután eltolta
maga elől az írószereket, s a levelet e szavak-
kal nyújtá át leányának:

2 ft, Fischer Nándorné 2 ft, Dr. Legányi Gyuláné 1
ft, özv. Sárvári Ferenccné 2 ft, N. N. 2 ft, Örmödy
Lajosné 2 ft, Katz Mihályné 2 ft, Gondy Károlyné
2 ft, Bachrach Gyuláné 2 ft, Reichmann Arminné 2
ft, N. N. 2 ft, Nagy Gusztávné 1 ft, Kovács Károlyné
2 ft, Felső-óri Farkas Sándorné 5 ft, Krajkai Ala-
jóné 2 ft, Rósenfeld Salamonné 1 ft, Kaffka Erzsé-
bet 2 ft, Kaffka Róza 2 ft, özv. Szekeresné 1 ft,
Csanádó Ödonné 5 ft, Vecsey Imréné 5 ft, Mohlne és
Lakyné 5 ft, özv. Nagy Lajosné 3 ft, Brunner Edéné
2 ft, Zádor Lajosné 2 ft, ifj. Kardos Lászlóné 3 ft,
Csanak Józsefné 5 ft, Kaszanyitsky Endréné 5 ft, Mi-
há ovis Istvánné 2 ft, Csiffy Lászlóné 5 ft, Hollán-
der Ernesztine 2 ft, Breuer Luiza 2 ft, Dorosi Antalné
1 ft, Tóth Ferencc tanárné 2 ft, Fráter Gyuláné 1 ft,
1 ft, Tóth Ferencc tanárné 2 ft, N. N. 1 ft, özv. Révész
özv. Hegyi Mihályné 10 ft, N. N. 1 ft, özv. Révész
Imréné 2 ft, Némethy Lajosné 2 ft, Oesterlamm Er-
nőné 3 ft, Boloni Zeigmondné 2 ft, Gereci Kálmáné
2 ft, Nemes Gáborné 1 ft, Hatfűsz Istvánné 1 ft,
2 ft, Varga Dalmay Teréz 2 ft, Gábor Simonné 1 ft, Ta-
kacs Micskei Teréz 2 ft, özv. Bernáth Vinczéne 1 ft,
Csapó Krisztina 1 ft, Baum Miksáné 1 ft, Veic-
hinger K. n. 3 ft, dr. Hegedűs Pál 1 ft, Steinfeld A. 5 ft,
Székely Józsefné 1 ft, Kunz József 1 ft, Tóby István-
né 2 ft, Vincze Lajosné 2 ft, Czabán Danielné 1 ft, Sá-
py Sámuel 2 ft, Eder József Dereskeről 1 ft, N. N.
Dereskeről, Tyll László, Kuczik Istvánné, Toth Pe-
tercsné, Schlessinger Sándorné, Nagy Gáborné, Jobbágy
Jánosné, Boszörmenyi Pálné, Ekl Jánosné 1—1 frot,
Falk Lajosné 2 ft, Dr. Scheer Beóné 2 ft, Scheer Ja-
kahné 2 ft, Feischl Fülöpne 2 ft, Schwartz Bernátné 1
ft, Bechert Manóné 2 ft, Rott Sámuelné 2 ft.
(Folyt. köv.)

Révész Imre siremléke javára ada-
koztak.

(Folyt. és vége.)

A ref. egyház pénztári hivatal ivén:
Medgyessy Gábor gépész 1 ft, Vecsey Imre
15 ft, Aranyi József 1 ft, Némethy Lajos
lakész 5 ft, Nagy Ferencc árvaszeki ülnök
5 ft, Szele György 1 ft, Jeney József 5 ft,
Győry Elek 1 ft, Tóth Antal 3 ft, a status-
quo izraelita hitközség 5 ft, a helybeli cisz-
madia ipartársulat 10 ft, összesen 52 ft.

Ottokocsi Vég János ur ivén. Ottokocsi
Vég János 2 ft, Rotschnek Emil 1 ft, Szabó
Sándor 5 ft, Kovács B. Gyuláné 2 ft, Hor-
váth Istvánné 4 ft, Magyar Gáborné 2 ft,
Lakatos Gábor 1 ft, Jóna István 1 ft, Kiss
Imre 50 kr, Jeney Eszter 1 ft, Kardos László
2 ft, összesen 21 ft 50 kr.

Időjárás február 15.

E u r ó p á b a n: A nagy légnyomás (777—
778) a kontinens déli, a közepes légnyomással
(760) annak északi partjain és szélében van.
Mérsekelt szelek mellett az idő délen derült,
az északi nagyobb részben változó felhőzetű,
a hőmérsék nagyobb, csapadék keves.

H a z á n k b a n: Déli és délkeleti mér-
sekelt szelek mellett a hőmérsék nagyobb, a
légnyomás kisebb lett. Az idő közepes észak-
nyugaton napos, változó; itt fagyponton felül
enyhült; általában csapadéktalan. Ez a hó 13-án
jelzett derült jellegű hideg idő végződik s vál-
tozó jellegű öltve enyhébb lesz.

K i l á t á s a j ö v ő i d ő r e. H a z á n k-
b a n: Enyhébb, változó idő várható, derűs
napok, borúsabb éjjelekkel s kevés helyi
csapadékkal.

CSARNOK.

Mi ént házassodnak.

Francziából fordította: F... ö Ö... r.

... Ön jól ismert mindkettőjüket. —
Raoulak hívták, de Murset barátom mindig
Mardocheus nevezte őt. Ez egy elsőrendű
arszlán és telivér világi volt, egyenlő ismerője
az asszonyoknak és lovakkak, disze a párisi
„Grand” boulevardnak. Napjainak negyedét az
istállóban, másik negyedét előkelő körökben,
ismét negyedét az erdőben töltötte el. A ma-
radvány pedig a demi-mondeknak jutott. Keve-
set törődött a művészettel és a politikával.

— Pecsételd be helyettem Anna, igen
elfáradtam, s küld el rögtön!

— Anyám! — szóla Anna meglátva a
czimet. — Csak nem írtál neki? Csak nem
szólítád fel, hogy ide jöjjön?

— Látod, hogy irtam neki Anna és felis-
szólítottam hogy ide jöjjön. Kedvesem legjobb
ha rám bízod magad. Egyébiránt abból a mit
Graves asszony beszélt, egy szót sem hiszek.

— Én is alig, — mormogott Anna, mi-
alatt egy mosoly deríté fel elborult arcát.

Anna erre gyertyát gyújtott s épen pe-
csételni akarta a levelet, midőn az ajtó fel-
nyílt s Hartledon grófot jelentették.

Hartledon gyorsan és felindulva lépett
be, s több zajt okozott, mint nyugodt visele-
téhez illik; s a lelkesedésnek ez rögtön feltűnt.
S midőn kezét fogott vele, elejébe tartá a
levelet.

— Nézzé Percival! Épen irtam önnök s
látogatását kértém.

Anna előtá a gyertyát s mire észre vet-
te magát, keze Hartledonéba nyugodott mi-
alatt szíve hevesen dobogott. Anyja a panla-
gon mutatott a grófnak helyet mire Anna nyu-
godtan távozott.

— Már előbb eljöttem volna, — kezdé
Percival. — De udvarmesteremmel együtt va-
lami ügyben távol voltam. Bátyám halála óta
igen sok tenni válok van. Kedves miss Ash-
ton! igen sajnálom a mit önnel hallottam. Va-
lóban ön igen betegnek vagyok Percival,

hogy nem is hiszek felgyógyulásomba. Utolsó
reményem abban van, hogy a telet melegebb
égál alatt töltöm.

(Folyt. köv.)

sőt nem is tudta biztosan, hogy miféle kor-
mány alatt él. Mindazonáltal kedvencz lovát
csakis szeme előtt volt szabad kifelni, sőt
annyira ment, hogy Paddy nevű groomját a
híres M. de Lagrange istállójából csalta el.
Szivarai kitűnőek voltak. Ruháinak szabását
maga rajzolta le szabójának, sőt megnevezé a
gombok számát, melyek azt díszítették. Szabója
bámulta őt; emberei büszkék voltak reá! Így
haladt előre életének utain, maga után hagyva
egy fényaugarat. Egy szédelgője volt, ez a
jeunesse dorée-nak, a kinek aranya jó talmi
volt. —

Az „Ursulin”-ok zárdájában, P... kis
városkában, a hol az utcán is fü nő, növeke-
dett egy kecsben, mint szépségben, egy üde
és ártatlan leányka, Claire. Ez unokanővére
volt Raoulnak, ki azonban mitsem törődött
vele. A leány pedig egyáltalában nem foglal-
kozott unokabátyjával. Ez egy galamblelkű kis
leányka volt, szerette a bikét, a virágokat, egy
szóval mindazt, a mi a kerek egy alatt falusi
lehetett. Ezen két fiatal egybekelése már rég
időktől fogva el volt határozva. Korra és va-
gyonra nézve épen egymáshoz illők voltak. A
szülek érekezték. Claire nem mondott nemet
és Raoul nőt vette unokanővérét, mert az már
egy rég eldöntött té y volt.

Tíz éve már, hogy elvesztettük Raoul
szem elől. Házasságát nászutazás követte Olas-
országba, melyet a világ minden kincseért sem
akart elmulasztani. Hiába várták Párisban
visszatérését. Végre is ráfogták, hogy boldog-
ságába fult és — elfeledték.

A múlt évben Turinba utaztam és utam
véletlenül Raoul kastélya mellett vezetett el.
Elhatároztam felfedezni őt és megtudni, vajon
mi lett belőle. És megvalloim, némi felelemmel
közeledtem ezen ódon vár felé, mely elnyelte
ezen pártatlan arslánt.

Szívélyesen fogadtattam a házi asszony
által. Nem nagy feladat volt reá ismernem ezen
szép nőben, ki elemben jött, Claire. Mindekép
emlékezetebe akarta idézni nevemet, noha én
csak menyegzője napján láttam őt; egy len-
gyelket táncoltunk együtt. Három tölt arczu,
rőzsás képt és egésztől sugárzó kis csemete
csimpaszkodott ruhájába, kedves kísérőtől szol-
gálván neki.

Claire szebb volt, mint valaha. Arcának
üdesége a nap által meg volt ugyan barnitva,
de előkelő és kifejtett alakja a legszebb
tökélyen volt. Tudakozódttam Raoul után; ka-
ron fogott, hogy hozzá vezessen. Eközben ne-
kem egy tetszett — talán csalatkoztam —
mintha egy bizonytalan mosoly játszadoznék
ajkai körül...

Udvariasan megálltam a kapu előtt, mely
fogva tartá őt a világ elől. Beszéltem neki a
a mi felyvást forrongó Párisunkról, hol az ember
hamar de sokat él, annak nagyszerű ün-
nepeiről, pazarlásáról és gazdagságáról.

Ugy látszott, mintha ezzel felfingereltem
volna őt.

— És boldog ön — kérdé — ezen óriási
örvény közepette.

— Magam sem tudom, — de nem vol-
nék képes máshol élni.

— Ki tudja! — válaszolá egy kecses
vállmozdulattal.

Az önök Párisa nekem egy oly óriási ké-
pet nyújtja, ki saját gyermekeit falja fel; el-
rabolta volna tölem Raoulomat.

— És Raoul nem sajnálja ezt?

— Azt tőle kérdezze ön!

E közben egy füvel dusan benőtt legelő
közepén levő tó partjára értünk. Nem mesz-
sze a parttól egy természetes embert láttam tér-
dig erő vízben mozdulatlanul állani. Kezében
egy hosszú fonalat tartott, melyet a víz mélyébe
eresztett, s melyet majd balról jobbra és vi-
szont hagyott uszni. Egy óriási szalmakalap
védte a napsugarak ellen, szemem pedig szürke
pápaszem volt, hogy a víz tükörzódéseit tür-
hesse. Vállán átszalva egy kis táska lógott,
mint minőket az iskolás gyerekek viselnek és
ez szelidnek és lefegyvereztetnek tünteté fel.
Meglepetve tekinték a nőre — és kérdőleg
mondám:

— Atyját van szer...?

— Raoul! — kiálta fel nevetve, — egy
látogatás Párisból. Raoul — mert ő volt —
egy szempillantás alatt mellettkim termett,
gyöngéden megszorítá kezemet és így szólt:

— Te itt! Mily meglepetés! Láttad már
gyermekemet? Nemde nálunk fogsz ebédelni?
Claire, rendeztesél egy szobát be vendégünk
számára. Barátom, itt a boldogság lakik. Meg-
jövendölöm neked, hogy meg foglak háziasítani.

Ijedten szabadkoztam. Ezen naiv ijede-
lem mindig nevetett.

— Nem, — veté ellen Claire, megfogván
karomat, — nincs mitől tartania; itt mindenki
csak maga jószántából nőtül.

Az ebéd fel lett tálalva. Csakis vidéken
lehet jól enni! Milyen szárnyasok! milyen fü-
szerezett pecsenyek! minő gombák! A konyha
nem csupán művészet, de egy vallás! És milyen
borok! Szomjazom, ha rágonolok.

Ebéd után egy leány jött be; unokanő-
vére Clairinek és szomszéd is volt. Egy ra-
gyogó szépség, nyájas, kecses, nyugodt, maga
iránt tudatlan egy karton ruhába öltözött is-
tennő kápráztató a szemre és szívre....

Nincs erőm tovább folytatni!

Közzgazdaság.

— A magyar éjszakkelleti vasut bevételei
kimutatása. 1882. január 1-től január végéig
184400, 1881. január 1-től január végéig
154668. A múlt év hason időszakához viszo-
nyitva — több 29732. Budapest, 1882. jan.
hó. Az üzl etellenőrség.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskezelkedelmi csarnok távirati jelentése.

Budapest Kőbánya, febr. 15.

— Az üzlet szilárd. — Magyar öreg
nehéz 62—63, fiatal nehéz 60—61 kr, közép 61
—62, válogatott nehéz 60—61 közép 60—62,
könnyű 54—55. Romániai bakonyi közép 58¹/₂,
59¹/₂ — átmeneti, könnyű 58—59 átmeneti.
Eredeti nehéz 53—53 kr, átmeneti, könnyű
53 átmeneti. — Szerbiai nehéz 60—
átmeneti, közép 59—60 kr átmeneti. Az
árak páronként 45 kiló és 4 százelek levonás-
sal kilogrammonként értendők. Romániai és szer-
biai sertéseknél, melyek mint átmenetiek adat-
tak el, a vevőnek páronként 4 arany frt vám
fejében térítetik meg.

A budapesti terménycsarnok távsürgőnye.

— Budapest febr. 15. —

A gabunatózsdén ma a búzát mérsékeltlen
és jobbárg silány minőségekben kínáltak. Mi-
után néhány malom tényleges részt vett a vá-
sárlásban, a forgalom mintegy 10000 méter-
mázsára emelkedett. A tegnapi árak ma is ér-
vényben maradtak.

Legmagasabb ár volt 75.5 k, tiszavideki
buzáért 12.55 ft legkisebb ár pedig 74.5 k.
felvideki buzáért 11.85 forint.

Hivatalosan jegyeztetett:

Szokvány buza tavaszra 12.10

—12.12.

Szokvány buza őszre 11.35—

11.37.

Bánsági tengeri 1882. május—ju-
niusra 7.30—7.33.

Szokvány tavaszra 8.28—8.30

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sürgőnye.)

Budapest, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.) A kép-
viselőház mai ülésében Irányi a színházakban,
különösen a népszínházban uraikodó erkölcsé-
telen irány ellen törvényes intézkedést kér
benyújtott határozati javaslatban. A miniszter-
elnök halasztást kér e határozati javaslatra
nézve, mert az előbb megfontolandó. Elhalasz-
tatott.

Raguza, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.) A
trebinjei kerületben egy fölkelő bandát a
portyázó csapatok segítségével a lakosság
maga szétverte.

Bukarest, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.)
Coganiceano a Dunakérdésről irt röpiratban
élesen kifakad monarchiánk ellen.

Athen, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.) Genadion
londoni ügyvivő, felelősségre vonatott, mert
hatvanezer frankot szétosztatott angol hirla-
poknak.

Bécs, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.) Borké-
nél felkelők csoportosulnak s a helységekben
rabolnak.

Budapest, febr. 16. (Érk. d. u. 2 ó.) A
képviseelőház pénzügyi bizottsága elfogadta a
kőolajváz fölemeléséről s az asványolaj adóról
szóló törvény javaslatokat.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VI. Bérlet Péntek febr. 17-én 4. szám.

A hol unatkoznak.

Vigjáték 3 felv.

VI. Bérlet Szombat febr. 18-án 5. szám.

A HOL MULATNAK.

Vigjáték 1 felv. — És

A SZERELMES LEVÉL.

Vigjáték 1 felv.

Felelős szerkesztő: Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Kiadó: Kutasi Imre.

Miután nem sikerült kölcsön-könyvtá-
ramat egy tő megében eladni, elhatároztam,
hogy azt részletekben fogom tenni és pe-
dig árverés után (az általános bazar helyisé-
gében) Az árverés hétfőn febr. 20-án veendi
kezdetet s tart folytatólag mindennap. Az egyes
regények bármily kinalati ár mellett is el fog-
nak adni. A könyvtár jelenleg 3000 kötet
magyar, francia, és német műveket tartalmaz.

Tisztelettel:

Lőfkovits J.

az általános bazar tulajdonosa.

R ó z s á t

A magyar-or

(—z.—) Men
rünk-e meg és n
például bele megyi
török háboruba !
törünk-e meg, ha
áll akkor a dolgok
fogyjunk, hogy n
volna más, — c
Nem kellett volna
ségi tervek előtér
van !

Nem azért mert a «Független» honnan egy irkafilyet sensatio éhöz emlékiratait» czime lággá bocsátott; fogok e thema fejleszítésére hireivel még akkor sem hárulni hozzá, pedig mellette szól a lázölvetni kell ezt a sére, mikor t. i. nyekre, élő példák kedvező alkalom

A közönség úgy, mint nem fű-
helyeztetl szembe-
ama gondolatra:
hogy Ausztria a
Es ha soha ne-
ama emlékiratot,
is irta, — a ma-
tól is rá kellene
adná most azt a
getlen Magyar-
Dicsekedvén
az ő nagyszerű-
csak az «Egyetér-
a «Függetlenség-
iratokat; — hát
degrvűrségével az
lenség»-nek: Ká-
gyon dicsekedni,
iratot csakugyan
a függetlenség p-
kapárt, orosz p-
kezőre játszik, a

Gyógy-jelentés

a Hoff János-féle egyedüli valódi maláta-egészségi sör, maláta egészségi csokoládé és mellczukorkák felett, köhögés, mellbetegség, testgyengeség és vérszegénységnél sat.

A cs. kir. udvari szállító **Hoff János** urnak, tanácsos, tulajdonosa a koronás arany érdemkeresztnek, lovag, **feltalálója** és egyedüli gyártója a Hoff-
fele malátá kivonatnak, udvari szállítója a legtöbb európai hercegek-
nek, Bécs, Grabenhof, Bräunerstrasse 2. Iroda és gyáraktár I. Grabenhof Bräuner-
strasse 8.

Nyolcz évig szenvedtem nehéz lelegzésben, köhögés és vértolulásokban éjjel-nappal, gyenge erőm miatt minden reményt az elethez feladtam. Orvosi tanács folytán a Hoff fele malátá-készítményeket használtam és örömmel konstátálom, hogy most teljesen egészséges vagyok, és ösmerőseim, kik most látnak, csudának tekintik felgyógyulásom. Hasonló betegek miatt óhajtóm nyilvánosságára hoztatok

A köhögés, hányás és folytonos vértőlulás a főben, kizott ejjel nappal. Any-nyira elgyengültom, hogy már járni nem voltam képes, a phlegma pedig csak nagyzehezen oldódott, az ételről lemond am. Egy jó órában azon tanácsot adták, hogy a Hoff féle malát készítményeket gyógyszerül használjam, és pedig a maláta-egészségi sőrt maláta-egészségi csokoládét és a mell-csukorkákat. A kura megkezdésével azonnal megszűnt a vértőlulás, az étvágy megjött, a köhögés pe-
dig alig volt észrevehető, mindennemű ételeket étvágygyal ehettem, és az alvás
egészséges és csendes. Egészemem ily gyors visszatérését sokan csudának tekin-
tik. De miután tény, nem mulasztathom el ezen szer feltalálójának Hoff János
urnak legmélegebb köszönetemet nyilvánítani, és a malátakeszítményt minden
szenvedőnek ajánlani. Kérek 56 üveg maláta-egészségi sőrt, 10 font csokoládét,
19 csomag maláta-csukorkát.

Gyrafas János, honvéd-főhadnagy.

Hivatalos gyógyjelentés,

a gráci katonai kórházból. A november 10-ki meghagyás folytán ismét kérek az imént nevezett kórháznak az ön maláta-egészségi söréből küldeni, miután az számos betegeknel kitűnő hatással van.

Dr. Robicek, főorvos.
 ÓVÁS. A malátá készítmények czimlapján a Hoff János feltaláló mellképe és aláírása látható. Hol ezen jel hiányzik, mint hamisítás visszautasítandó.
Debreczenben kapható: Rickl József Zelmós, Csanak József és Varga Lajos kereskedésében. **Nagy-Károly**: Ujházi István, **Nagyvárad**: Janky Antal, **Nyíregyháza**: Kovanyi Imre gyógyszerésznél.

A „Debrecze

A NÉM

Irta :

Százszor mondta
édes anyja, hogy
lyök egész napok
re Akármilyen dolog
az isten adta nek
venni. Hiszen hog
két erős bivaly
munkát is elbírná
maszálat sem mo

Soha egy kőről, vagy meg nem jőszágot, de még tenné a hizók elekedik, azon mosd magad — kőszálik esik, hogy két-há-

A jólelkű szíját fogják néha csititják az édes annak a boldogtára kára termett, de hogy mi volna a

ták rá. — Ugy
gáncskóró. Rá
valót is csak ugy
jött-ment, idegen

*) A Petőfi társaság február havi füzetében.